

شبكههاي عصبي مصنوعي

جلسه بیست و دوم: شبکه کوهونن (۱) (Kohonen Network)

- در جلسه قبل، نوعی از سیستمهای خودسازمانده را بررسی کردیم که هدف آن استخراج ویژگیهای بردار ورودی است (شبکه هب).

- در جلسه قبل، نوعی از سیستمهای خودسازمانده را بررسی کردیم که هدف آن استخراج ویژگیهای بردار ورودی است (شبکه هب).

- در این جلسه نوع دیگری از سیستمهای خودسازمانده را بررسی میکنیم که مبنای عملکرد آن براساس رقابت بین سلولهاست بهطوری که در انتهای رقابت، یک سلول یا دستهای از سلولها برنده میشوند.

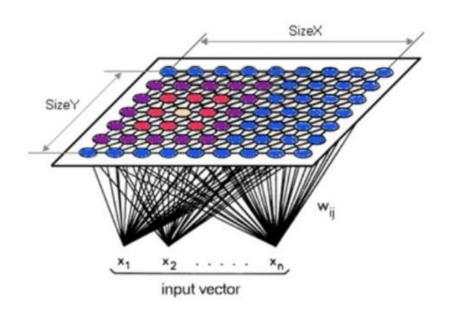
- در جلسه قبل، نوعی از سیستمهای خودسازمانده را بررسی کردیم که هدف آن استخراج ویژگیهای بردار ورودی است (شبکه هب).
- در این جلسه نوع دیگری از سیستمهای خودسازمانده را بررسی میکنیم که مبنای عملکرد آن براساس رقابت بین سلولهاست بهطوری که در انتهای رقابت، یک سلول یا دستهای از سلولها برنده میشوند.
 - این رقابت به صورت بدون نظارت (خودسازمانده) انجام می شود.

- در جلسه قبل، نوعی از سیستمهای خودسازمانده را بررسی کردیم که هدف آن استخراج ویژگیهای بردار ورودی است (شبکه هب).
- در این جلسه نوع دیگری از سیستمهای خودسازمانده را بررسی میکنیم که مبنای عملکرد آن براساس رقابت بین سلولهاست بهطوری که در انتهای رقابت، یک سلول یا دستهای از سلولها برنده میشوند.
 - این رقابت به صورت بدون نظارت (خودسازمانده) انجام می شود.
- هدف از این نوع رقابت بین سلولها، نگاشت دادههای بسیار زیاد و با ابعاد بزرگ از فضای ورودی به فضای خروجی با دو بعد بهشکل مشبک شده است بهطوری که کلاس مفهومی دادهها بهفرم توپولوژیکی تعیین شود.

Teuvo Kohonen

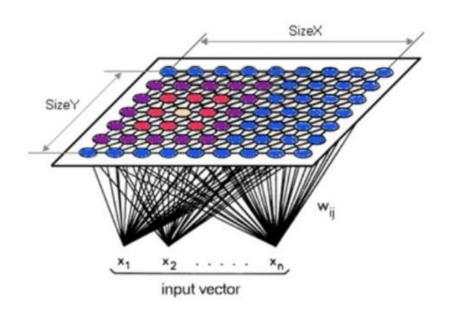
Unsupervised Learning: Kohonen Self-Organizing Map

Teuvo Kohonen

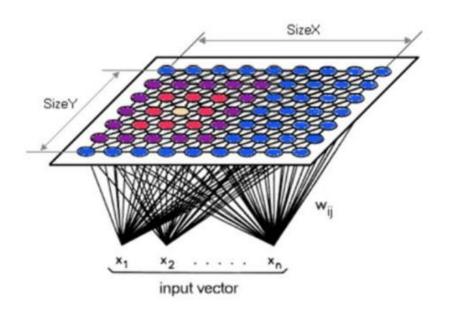
Unsupervised Learning: Kohonen Self-Organizing Map

Teuvo Kohonen

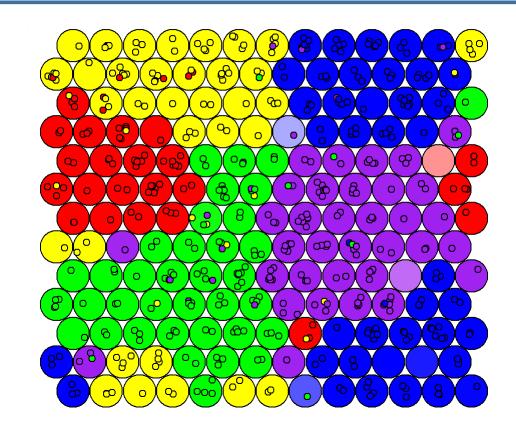
Unsupervised Learning: Kohonen Self-Organizing Map

- هدف از این نوع رقابت بین سلولها، نگاشت دادههای بسیار زیاد و با ابعاد بزرگ از فضای ورودی به فضای خروجی با دو بعد بهشکل مشبک شده است بهطوری که کلاس مفهومی دادهها بهفرم توپولوژیکی تعیین شود.

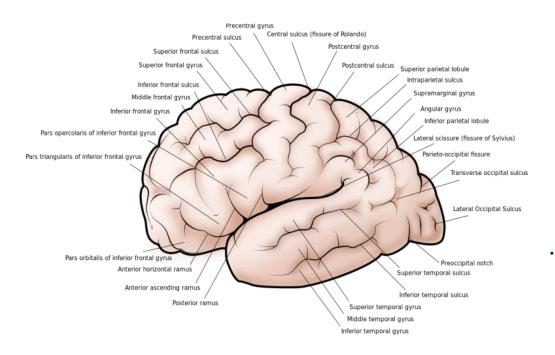
Teuvo Kohonen

- هدف از این نوع رقابت بین سلولها، نگاشت دادههای بسیار زیاد و با ابعاد بزرگ از فضای ورودی به فضای خروجی با دو بعد بهشکل مشبک شده است بهطوری که کلاس مفهومی دادهها بهفرم توپولوژیکی تعیین شود.

به این نوع نگاشت دادهها، نگاشت خودسازمانده (Self-Organizing Map \equiv SOM) به این نوع نگاشت دادهها، نگاشت خودسازمانده ویژگیها (Self-Organizing Feature Map \equiv SOFM) می گویند.

به این نوع نگاشت دادهها، نگاشت خودسازمانده (Self-Organizing Map \equiv SOM) به این نوع نگاشت دادهها، نگاشت خودسازمانده ویژگیها (Self-Organizing Feature Map \equiv SOFM) می گویند.

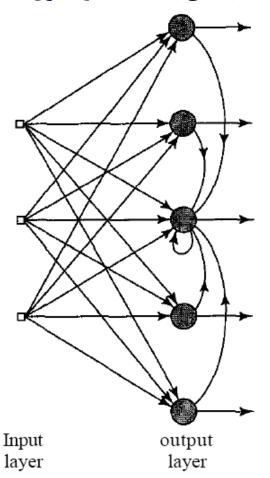

ایده این نوع نگاشت از غشای مغزی (Cerebral Cortex) انسان گرفتهشده که در آن نگاشت به فضای سه بعدی است به طوری که ورودی از سنسورهای مختلف به مکانهای متفاوت مغز نگاشت میشود (منظم کردن توپولوژیکی).

- ابتدا چگونگی بهوجودآمدن رقابت بین سلولها و برندهشدن آنها بررسی میکنیم.

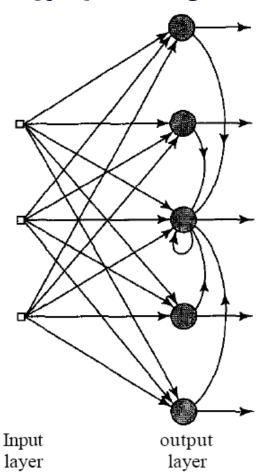
- ابتدا چگونگی بهوجودآمدن رقابت بین سلولها و برندهشدن آنها بررسی میکنیم.

شبکهای با یک بُعد از سلولها

- ابتدا چگونگی بهوجودآمدن رقابت بین سلولها و برندهشدن آنها بررسی میکنیم.

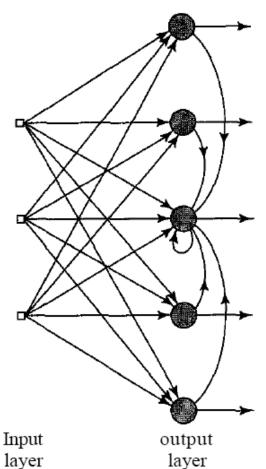
شبکهای با یک بُعد از سلولها

- دو دسته وزن در این جا وجود دارند:

- ابتدا چگونگی بهوجودآمدن رقابت بین سلولها و برندهشدن آنها بررسی میکنیم.

شبکهای با یک بُعد از سلولها

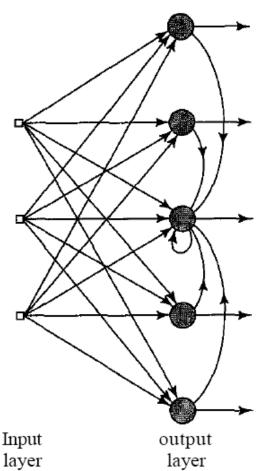

- دو دسته وزن در اینجا وجود دارند:

آ- وزنهای پیشخورد: که حامل اطلاعات از ورودی به خروجی هستند.

- ابتدا چگونگی بهوجودآمدن رقابت بین سلولها و برندهشدن آنها بررسی میکنیم.

شبکهای با یک بُعد از سلولها

- دو دسته وزن در اینجا وجود دارند:

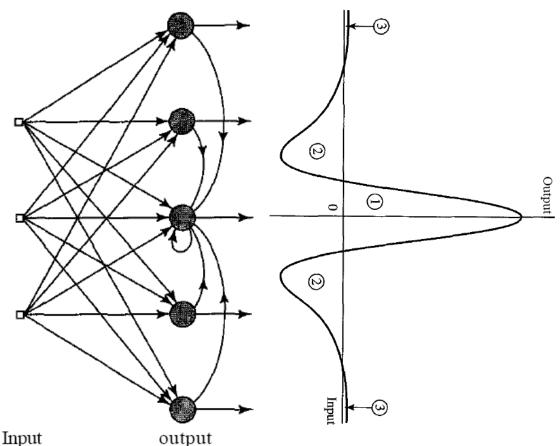
آ – وزنهای پیشخورد: که حامل اطلاعات از ورودی به خروجی هستند.

ب- پسخوردهای جانبی و خودی: که اثر تحریک کننده یا بازدارنده دارند که این امر بستگی به فاصله از سلول موردنظر دارد.

- ابتدا چگونگی بهوجود آمدن رقابت بین سلولها و برنده شدن آنها بررسی می کنیم.

شبکهای با یک بُعد از سلولها

layer

layer

- دو دسته وزن در اینجا وجود دارهٔ آ- وزنهای پیشخورد: که حامل اط

- پسخوردهای جانبی و خودی: ۲ بازدارنده دارند که این امر بستگو دارد.

- ابتدا چگونگی بهوجودآمدن رقابت بین سلولها و برندهشدن آنها بررسی میکنیم.

شبکهای با یک بُعد از سلولها

output

layer

Input

layer

 \odot سلولهای نزدیک به سلول مورد نظر، اثر تحریک کننده دارند و باعث برندهشدن می شوند. در حالی که سلولهای دور تر، اثر بازدارنده دارند و از برندهشده جلوگیری می کنند.

- دو دسته وزن در اینجا وجود دارن آ- وزنهای پیشخورد: که حامل اط هستند.

ب- پسخوردهای جانبی و خودی: ۲ بازدارنده دارند که این امر بستگی دارد.

- ابتدا چگونگی بهوجودآمدن رقابت بین سلولها و برندهشدن آنها بررسی میکنیم.

شبکهای با یک بُعد از سلولها

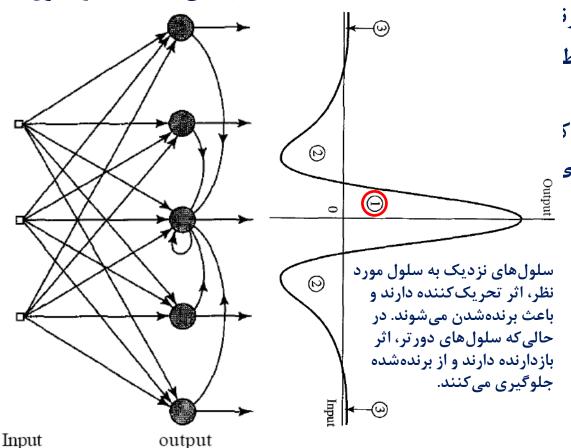
layer

layer

– دو دسته وزن در اینجا وجود دار، آ– وزنهای پیشخورد: که حامل اط هستند.

> ب- پسخوردهای جانبی و خودی: ۲ بازدارنده دارند که این امر بستگی دارد.

① منطقه پسخوردهای جانبی و خودی تحریککننده

- ابتدا چگونگی بهوجودآمدن رقابت بین سلولها و برندهشدن آنها بررسی میکنیم.

شبکهای با یک بُعد از سلولها

output

layer

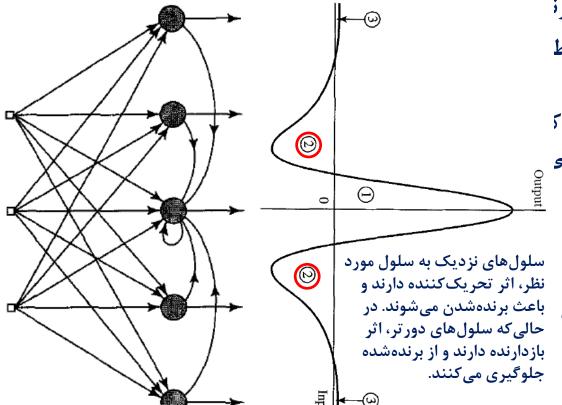
Input

layer

– دو دسته وزن در اینجا وجود دارهٔ آ– وزنهای پیشخورد: که حامل اط هستند.

ب- پسخوردهای جانبی و خودی: ۲ بازدارنده دارند که این امر بستگی دارد.

- ① منطقه پسخوردهای جانبی و خودی تحریککننده
- ② منطقه پسخوردهای جانبی بازدارنده

نظر، اثر تحریک کننده دارند و باعث برندهشدن می شوند. در

حالی که سلولهای دور تر، اثر بازدارنده دارند و از برندهشده

جلوگیری میکنند.

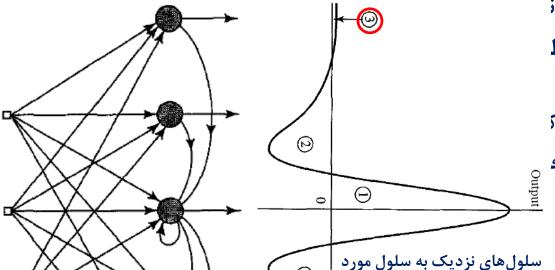
- ابتدا چگونگی بهوجودآمدن رقابت بین سلولها و برندهشدن آنها بررسی میکنیم.

شبکهای با یک بُعد از سلولها

- دو دسته وزن در اینجا وجود دارن آ- وزنهای پیشخورد: که حامل اط

ب- پسخوردهای جانبی و خودی: ۲ بازدارنده دارند که این امر بستگی

- 🛈 منطقه پسخوردهای جانبی و خودی تحریککننده
- ② منطقه پسخوردهای جانبی بازدارنده
 - ③ منطقه پسخوردهای تحریک کننده

Input output layer

layer

نظر، اثر تحریک کننده دارند و باعث برندهشدن می شوند. در

حالی که سلول های دور تر، اثر بازدارنده دارند و از برندهشده

جلوگیری می کنند.

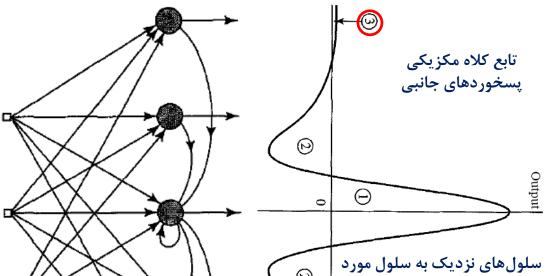
- ابتدا چگونگی بهوجودآمدن رقابت بین سلولها و برندهشدن آنها بررسی میکنیم.

شبکهای با یک بُعد از سلولها

- دو دسته وزن در اینجا وجود دارن آ- وزنهای پیشخورد: که حامل اط هستند.

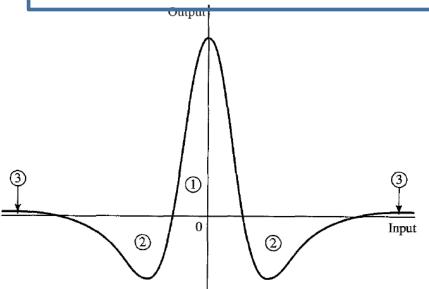
ب- پسخوردهای جانبی و خودی: ۲ بازدارنده دارند که این امر بستگی دارد.

- ① منطقه پسخوردهای جانبی و خودی تحریککننده
- ② منطقه پسخوردهای جانبی بازدارنده
 - ③ منطقه پسخوردهای تحریک کننده

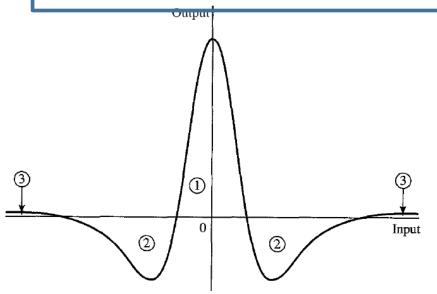

Input layer

output layer

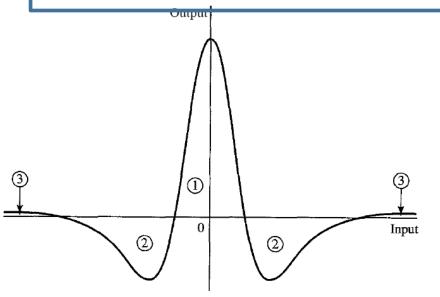

- در این نوع شبکه، دو مشخصه مهم را می توان تمیزداد:

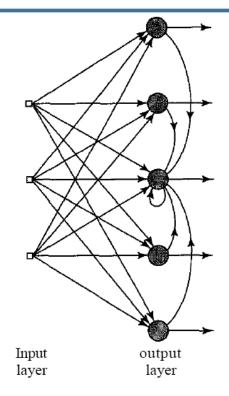

- در این نوع شبکه، دو مشخصه مهم را می توان تمیزداد:

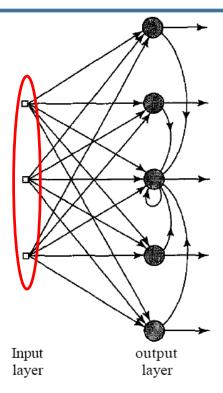
آ – شبکه سعی در ایجاد دستههای محلی دارد که به آن حباب فعال (active bubble) می گویند.

- در این نوع شبکه، دو مشخصه مهم را می توان تمیز داد:
- آ- شبکه سعی در ایجاد دستههای محلی دارد که به آن حباب فعال (active bubble) می گویند.
 - ب- مکان این حباب فعال توسط سیگنالهای ورودی تشکیل میشود.

- در این نوع شبکه، دو مشخصه مهم را می توان تمیزداد:
- آ شبکه سعی در ایجاد دستههای محلی دارد که به آن حباب فعال (active bubble) می گویند.
 - ب- مکان این حباب فعال توسط سیگنالهای ورودی تشکیل میشود.
 - اختصارات:

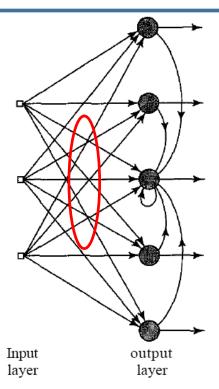
- در این نوع شبکه، دو مشخصه مهم را می توان تمیزداد:

آ- شبکه سعی در ایجاد دستههای محلی دارد که به آن حباب فعال (active bubble) می گویند.

ب- مکان این حباب فعال توسط سیگنالهای ورودی تشکیل میشود.

- اختصارات:

سیگنالهای ورودی $[x_1 \quad \cdots \quad x_m]^T$

- در این نوع شبکه، دو مشخصه مهم را می توان تمیزداد:

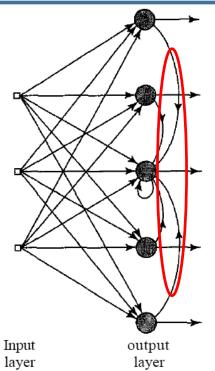
آ – شبکه سعی در ایجاد دستههای محلی دارد که به آن حباب فعال (active bubble) می گویند.

ب- مکان این حباب فعال توسط سیگنالهای ورودی تشکیل میشود.

- اختصارات:

سیگنالهای ورودی $[x_1 \quad \cdots \quad x_m]^T$

وزنهای پیشخورد متصل به سلول $[w_{j1} \quad \cdots \quad w_{jm}]^T$

- در این نوع شبکه، دو مشخصه مهم را می توان تمیزداد:

آ- شبکه سعی در ایجاد دستههای محلی دارد که به آن حباب فعال (active bubble) می گویند.

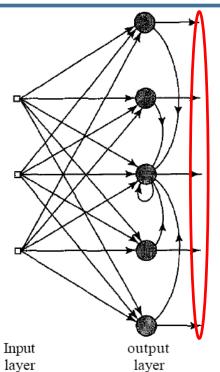
ب- مکان این حباب فعال توسط سیگنالهای ورودی تشکیل میشود.

- اختصارات:

سیگنالهای ورودی $[x_1 \quad \cdots \quad x_m]^T$

وزنهای پیشخورد متصل به سلول $[w_{j1} \quad \cdots \quad w_{jm}]^T$

وزنهای پسخورد جانبی برای سلول jام. K شعاع موثر $[c_{j,-K} \ \cdots \ c_{j,-1} \ c_{j,0} \ c_{j,1} \ \cdots \ c_{j,K}]^T$

- در این نوع شبکه، دو مشخصه مهم را می توان تمیزداد:

آ- شبکه سعی در ایجاد دستههای محلی دارد که به آن حباب فعال (active bubble) می گویند.

ب- مکان این حباب فعال توسط سیگنالهای ورودی تشکیل میشود.

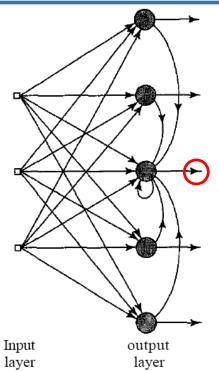
- اختصارات:

سیگنالهای ورودی $[x_1 \quad \cdots \quad x_m]^T$

وزنهای پیشخورد متصل به سلول $[w_{j1} \quad \cdots \quad w_{jm}]^T$

وزنهای پسخورد جانبی برای سلول jام. K شعاع موثر $[c_{j,-K} \ \cdots \ c_{j,-1} \ c_{j,0} \ c_{j,1} \ \cdots \ c_{j,K}]^T$

خروجیهای شبکه $[y_1 \quad \cdots \quad y_l]^T$

- در این نوع شبکه، دو مشخصه مهم را می توان تمیزداد:
- آ شبکه سعی در ایجاد دستههای محلی دارد که به آن حباب فعال (active bubble) می گویند.
 - ب- مکان این حباب فعال توسط سیگنالهای ورودی تشکیل میشود.

- اختصارات:

سیگنالهای ورودی $[x_1 \quad \cdots \quad x_m]^T$

وزنهای پیشخورد متصل به سلول $[w_{j1} \quad \cdots \quad w_{jm}]^T$

وزنهای پسخورد جانبی برای سلول $[c_{j,-K}\ \cdots\ c_{j,-1}\ c_{j,0}\ c_{j,1}\ \cdots\ c_{j,K}]^T$ وزنهای پسخورد جانبی برای سلول $[c_{j,-K}\ \cdots\ c_{j,-1}\ c_{j,0}\ c_{j,1}\ \cdots\ c_{j,K}]^T$ خروجیهای شبکه

– برای خروجی jام شبکه می توان نوشت:

$$y_{j}(n+1) = \varphi \Big[\sum\nolimits_{i=1}^{l} w_{ji} x_{i} + \beta \sum\nolimits_{k=-K}^{K} c_{ji} y_{j+k}(n) \Big], \quad j=1,...,N$$

$$y_{j}(n+1) = \varphi \left[\sum_{i=1}^{l} w_{ji} x_{i} + \beta \sum_{k=-K}^{K} c_{ji} y_{j+k}(n) \right], \quad j = 1, ..., N$$

$$y_j(n+1) = \varphi \left[\sum_{i=1}^l w_{ji} x_i + \beta \sum_{k=-K}^K c_{ji} y_{j+k}(n) \right], \quad j = 1,...,N$$

تابع غيرخطي سلولها $\varphi(\cdot)$

$$y_j(n+1) = \varphi \left[\sum_{i=1}^l w_{ji} x_i + \beta \sum_{k=-K}^K c_{ji} y_{j+k}(n) \right], \quad j = 1, ..., N$$

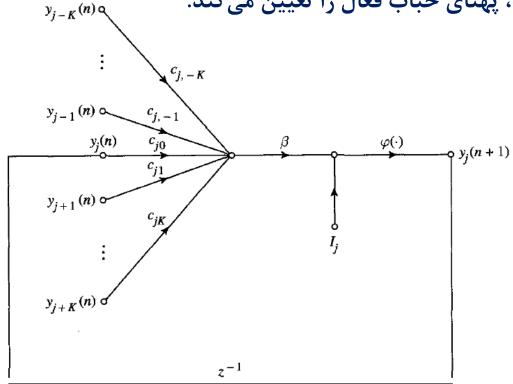
تابع غيرخطي سلولها $\varphi(\cdot)$

- ضریب β سرعت همگراشدن شبکه را کنترل می کند و بنابراین، نقش ضریب پسخورد را دارد. این ضریب، پهنای حباب فعال را تعیین می کند.

$$y_{j}(n+1) = \varphi \left[\sum_{i=1}^{l} w_{ji} x_{i} + \beta \sum_{k=-K}^{K} c_{ji} y_{j+k}(n) \right], \quad j = 1, ..., N$$

تابع غيرخطي سلولها $\varphi(\cdot)$

– ضریب β سرعت همگراشدن شبکه را کنترل می کند و بنابراین، نقش ضریب پسخورد را دارد. این ضریب، پهنای حباب فعال را تعیین می کند.

$$y_j(n+1) = \varphi \left[\sum_{i=1}^l w_{ji} x_i + \beta \sum_{k=-K}^K c_{ji} y_{j+k}(n) \right], \quad j = 1, ..., N$$

تابع غيرخطي سلولها $\varphi(\cdot)$

- ضریب β سرعت همگراشدن شبکه را کنترل می کند و بنابراین، نقش ضریب پسخورد را دارد. این ضریب، پهنای حباب فعال را تعیین می کند.

$$y_{j}(n+1) = \varphi \left[\sum_{i=1}^{l} w_{ji} x_{i} + \beta \sum_{k=-K}^{K} c_{ji} y_{j+k}(n) \right], \quad j = 1, ..., N$$

تابع غيرخطي سلولها $\varphi(\cdot)$

- ضریب β سرعت همگراشدن شبکه را کنترل می کند و بنابراین، نقش ضریب پسخورد را دارد. این ضریب، پهنای حباب فعال را تعیین می کند.
 - چنانچه پسخوردهای مثبت (پسخوردهای تحریککننده) قوی تر شوند، در این صورت حبابهای فعال پهن تر ولی کوتاه تر خواهند شد.

$$y_{j}(n+1) = \varphi \Big[\sum\nolimits_{i=1}^{l} w_{ji} x_{i} + \beta \sum\nolimits_{k=-K}^{K} c_{ji} y_{j+k}(n) \Big], \quad j=1,...,N$$

تابع غيرخطي سلولها $\varphi(\cdot)$

- ضریب β سرعت همگراشدن شبکه را کنترل می کند و بنابراین، نقش ضریب پسخورد را دارد. این ضریب، پهنای حباب فعال را تعیین می کند.
 - چنانچه پسخوردهای مثبت (پسخوردهای تحریککننده) قوی تر شوند، در این صورت حبابهای فعال پهن تر ولی کوتاه تر خواهند شد.
- برعکس، چنانچه پسخوردهای منفی (پسخوردهای بازدارنده) تقویت شوند، در این صورت حبابهای فعال باریک تر و بلند تر خواهند شد.

$$y_{j}(n+1) = \varphi \Big[\sum\nolimits_{i=1}^{l} w_{ji} x_{i} + \beta \sum\nolimits_{k=-K}^{K} c_{ji} \, y_{j+k}(n) \Big], \quad j=1,...,N$$

تابع غيرخطي سلولها $\varphi(\cdot)$

- ضریب β سرعت همگراشدن شبکه را کنترل می کند و بنابراین، نقش ضریب پسخورد را دارد. این ضریب، پهنای حباب فعال را تعیین می کند.
 - چنانچه پسخوردهای مثبت (پسخوردهای تحریککننده) قوی تر شوند، در این صورت حبابهای فعال پهن تر ولی کوتاه تر خواهند شد.
- برعکس، چنانچه پسخوردهای منفی (پسخوردهای بازدارنده) تقویت شوند، در این صورت حبابهای فعال باریک تر و بلند تر خواهند شد.
 - واضح است که پسخوردهای منفی خیلی بزرگ شوند، در اینصورت هیچگونه حبابی تشکیل نخواهد شد.

مثال:

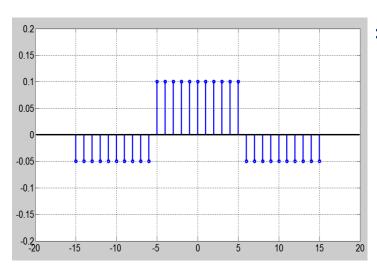
مثال:

- در این مثال، برای سادگی کار

مثال:

- در این مثال، برای سادگی کار

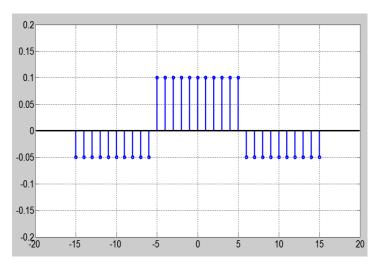
آ- تابع کلاه مکزیکی به صورت مقابل درنظر گرفته می شود:

مثال:

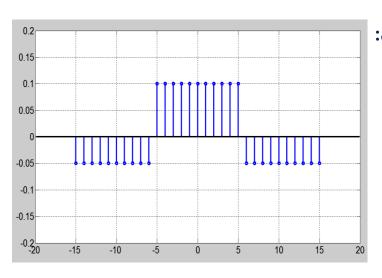
- در این مثال، برای سادگی کار

مثال:

- در این مثال، برای سادگی کار
- آ تابع کلاه مکزیکی به صورت مقابل درنظر گرفته می شود: -a
 - مقدار وزنهای جانبی تحریککننده و بازدارنده -b ثابت می باشد

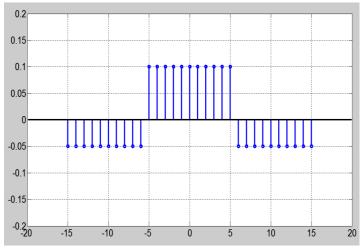
مثال:

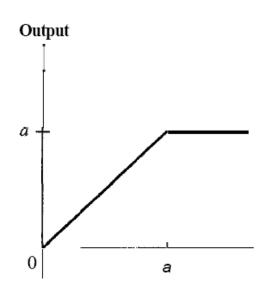

مقدار وزنهای جانبی تحریک کننده و بازدارنده -b ثابت می باشد

به صورت زیر درنظر گرفته می شود: $\varphi(\cdot)$ به صورت زیر درنظر گرفته می شود:

$$\varphi(x) = \begin{cases} a & x \ge a \\ x & 0 \le x < a \\ 0 & x < a \end{cases}$$

مثال:

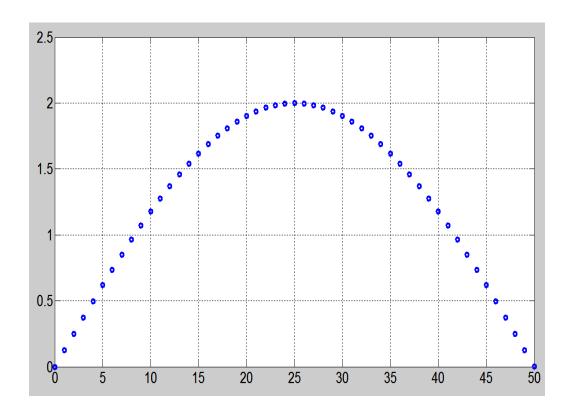
تعداد سلولهای شبکه برابر N=51 میباشد و مقدار ورودی به سلول j ام در اثر سیگنالهای ورودی برابر است با

$$I_j = \sum_{i=1}^l w_{ji} x_i = 2 \sin\left(\frac{\pi j}{50}\right), \quad 0 \le j \le 50$$

مثال:

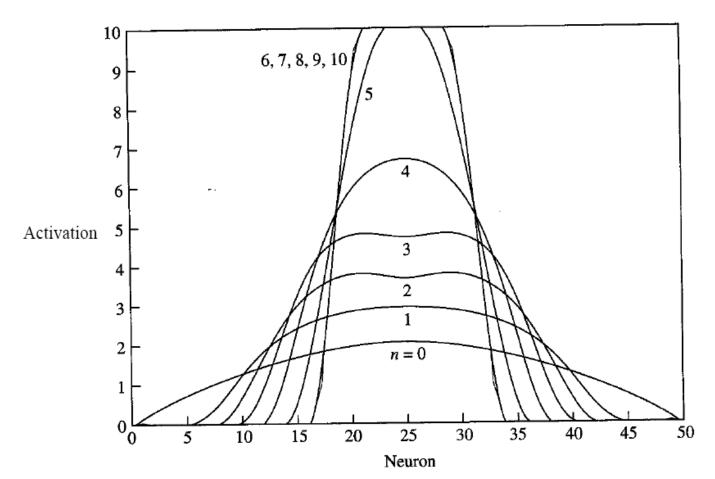
تعداد سلولهای شبکه برابر N=51 میباشد و مقدار ورودی به سلول jام در اثر سیگنالهای ورودی برابر است با

$$I_j = \sum_{i=1}^l w_{ji} x_i = 2 \sin\left(\frac{\pi j}{50}\right), \quad 0 \le j \le 50$$

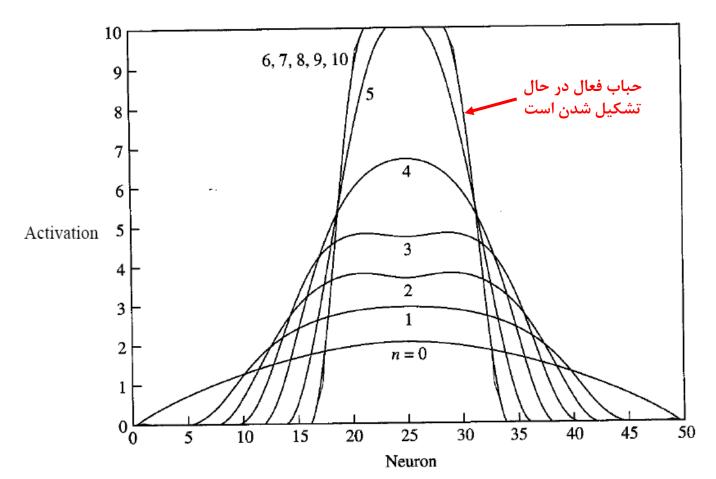
eta=2 نتیجه شبیهسازی برای -

$$y_{j}(n+1) = \varphi \left[\sum_{i=1}^{l} w_{ji} x_{i} + \beta \sum_{k=-K}^{K} c_{ji} y_{j+k}(n) \right], \quad j = 1, ..., N$$

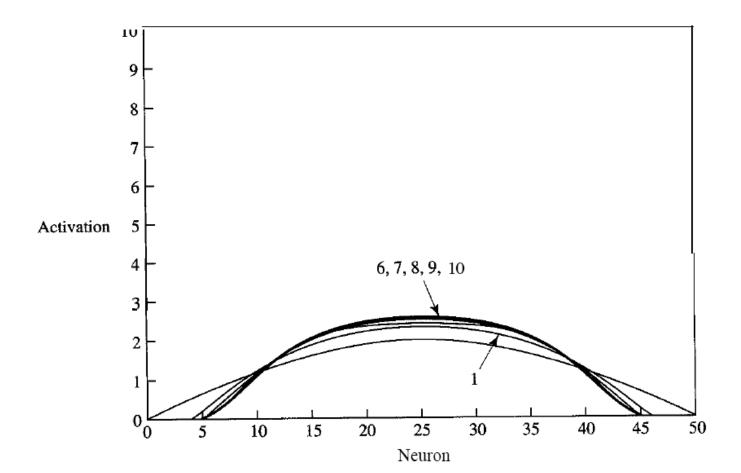
eta=2 نتیجه شبیهسازی برای -

$$y_{j}(n+1) = \varphi \left[\sum_{i=1}^{l} w_{ji} x_{i} + \beta \sum_{k=-K}^{K} c_{ji} y_{j+k}(n) \right], \quad j = 1, ..., N$$

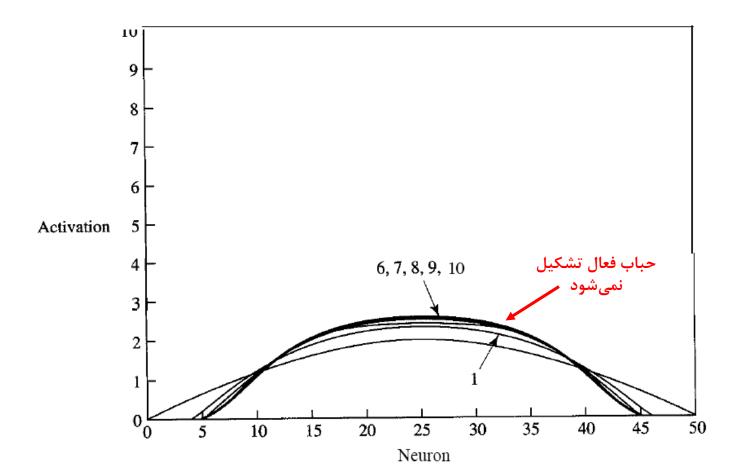
eta=0.75 نتیجه شبیهسازی برای -

$$y_{j}(n+1) = \varphi \left[\sum_{i=1}^{l} w_{ji} x_{i} + \beta \sum_{k=-K}^{K} c_{ji} y_{j+k}(n) \right], \quad j = 1, ..., N$$

eta=0.75 نتیجه شبیه سازی برای -

$$y_{j}(n+1) = \varphi \left[\sum_{i=1}^{l} w_{ji} x_{i} + \beta \sum_{k=-K}^{K} c_{ji} y_{j+k}(n) \right], \quad j = 1, ..., N$$

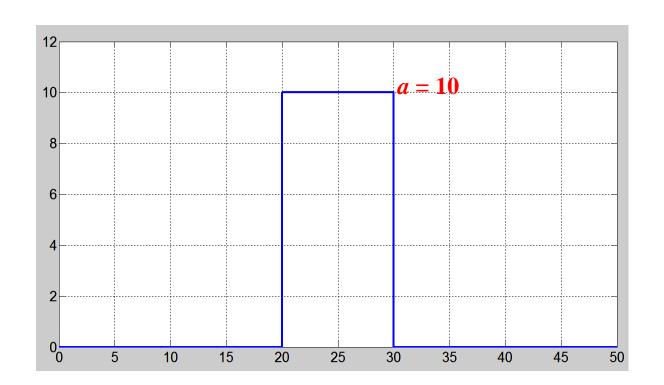

- از این مثال می توان نتایج زیر را گرفت:

- از این مثال می توان نتایج زیر را گرفت:
- ا واضح است که $\beta=2$ تشکیل حباب فعال را میدهد بهطوری که در حالت ایده آل باید چنین شکلی به دست آید:

- از این مثال می توان نتایج زیر را گرفت:

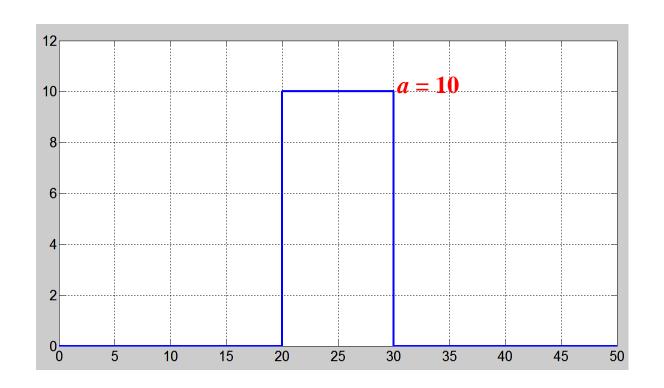
ا – واضح است که $\beta=2$ تشکیل حباب فعال را میدهد بهطوری که در حالت ایده آل باید چنین شکلی به دست آید:

- از این مثال می توان نتایج زیر را گرفت:

ا – واضح است که $\beta=2$ تشکیل حباب فعال را می دهد به طوری که در حالت ایده آل باید $\beta=2$ واضح است که ی تشکیل حباب فعال را می دهد به طوری که در حالت ایده آل باید چنین شکلی به دست آید:

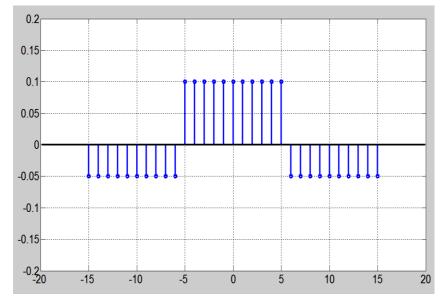
$$y_j = \begin{cases} a, & \text{neuron } j \text{ is inside the bubble} \\ 0, & \text{neuron } j \text{ is outside the bubble} \end{cases}$$

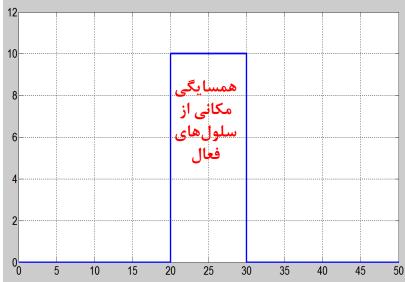

- از این مثال می توان نتایج زیر را گرفت:

- از این مثال می توان نتایج زیر را گرفت:

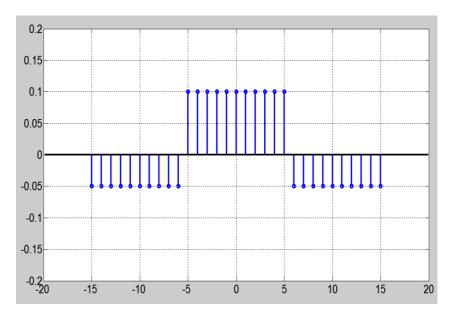
 β می توان به جای پسخوردهای جانبی و تابع کلاه مکزیکی و تنظیم مناسب ضریب β می توان یک «همسایگی مکانی(توپولوژیکی) از سلولهای فعال» تعریف کرد به طوری که سلول های داخل این محدوده، برنده و سلولهای خارج از این محدوده، بازنده خواهند بود.

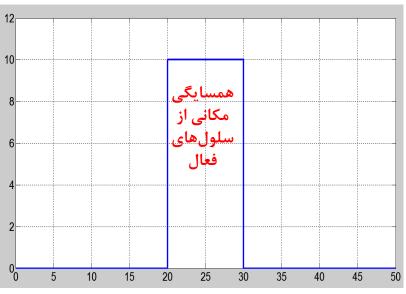

- از این مثال می توان نتایج زیر را گرفت:

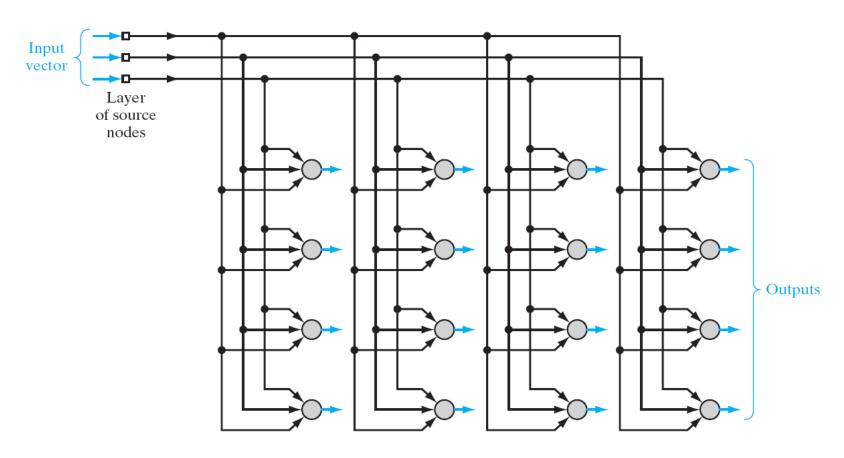
Y- به جای پسخوردهای جانبی و تابع کلاه مکزیکی و تنظیم مناسب ضریب β ، می توان یک «همسایگی مکانی(توپولوژیکی) از سلولهای فعال» تعریف کرد به طوری که سلول های داخل این محدوده، برنده و سلولهای خارج از این محدوده، بازنده خواهند بود. علاوه بر آن، به جای تنظیم وزنهای جانبی می توان محدوده همسایگی را پهن تر یا باریک تر کرد به طوری که عریض ترشدن محدوده همسایگی معادل با قوی تر ساختن پسخوردهای مثبت (تحریک کننده) می باشد و باریک ترشدن این محدوده معادل با قوی تر ساختن پسخوردهای پسخوردهای منفی است.

– چنانچه این دو نکته را برای شبکه ای با یک یا دو بُعد از سلول ها اجرا کنیم، شبکه ای به نام نگاشت خودسازمانده (Self-Organizing Map \equiv SOM) یا نگاشت خودسازمانده ویژگیها (Self-Organizing Feature Map \equiv SOFM) به دست خواهد آمد.

جنانچه این دو نکته را برای شبکه ای با یک یا دو بُعد از سلول ها اجرا کنیم، شبکه ای به نام $Self-Organizing\ Map \equiv SOM$) یا نگاشت خودسازمانده ویژگیها $Self-Organizing\ Feature\ Map \equiv SOFM$) به دست خواهد آمد.

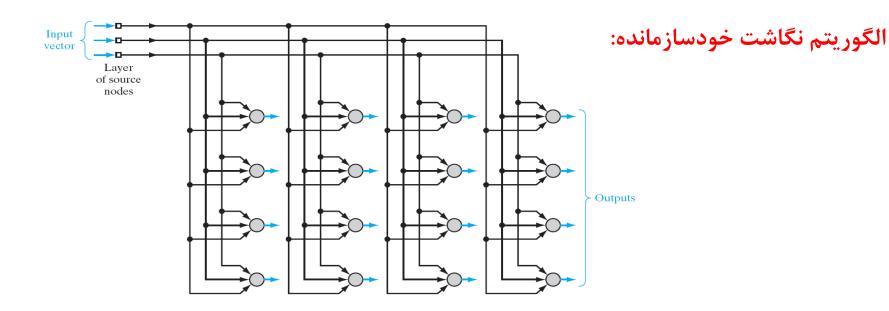
الگوريتم نگاشت خودسازمانده:

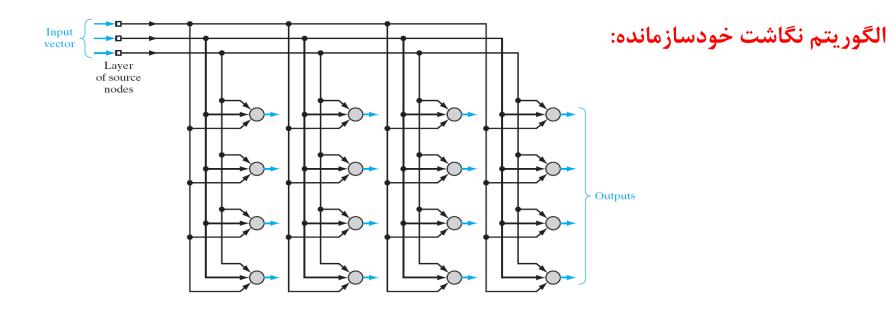
- اصول این الگوریتم را می توان به صورت زیر خلاصه کرد:

- اصول این الگوریتم را می توان به صورت زیر خلاصه کرد:
- انتخاب شبکهای با یک یا دو بُعد از سلولها که توابع انتخاب کنندهای را برروی ورودیها با ابعاد دلخواه اعمال کند.

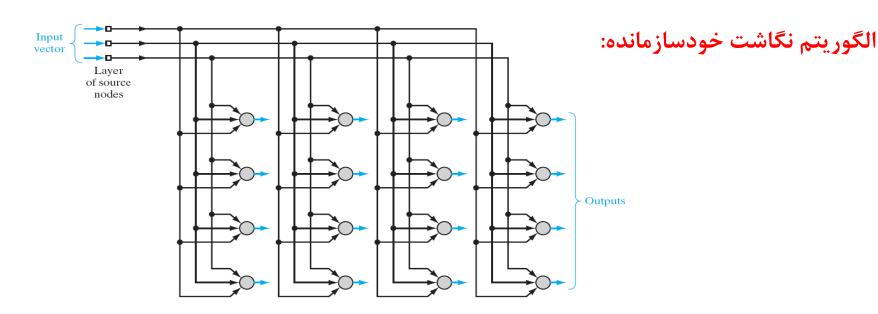
- اصول این الگوریتم را می توان به صورت زیر خلاصه کرد:
- انتخاب شبکهای با یک یا دو بُعد از سلولها که توابع انتخاب کنندهای را برروی ورودیها با ابعاد دلخواه اعمال کند.
 - استفاده از مکانیزمی که این توابع انتخاب کننده را با هم مقایسه کرده و سلولی که دارای بزرگترین انتخاب باشد را استخراج کند.

- اصول این الگوریتم را می توان به صورت زیر خلاصه کرد:
- انتخاب شبکهای با یک یا دو بُعد از سلولها که توابع انتخاب کنندهای را برروی ورودیها با ابعاد دلخواه اعمال کند.
 - استفاده از مکانیزمی که این توابع انتخاب کننده را با هم مقایسه کرده و سلولی که دارای بزرگترین انتخاب باشد را استخراج کند.
- به کاربردن پردازشی تطبیقی که سلولهای فعال را قادرسازد تا مقدار تابع انتخاب کننده شان را افزایش دهد.

- ابتدا یکی از بردارهای ورودی را به شبکه اعمال کرده و سلولی که مناسب ترین پاسخ را تولید کند، پیدا می کنیم.

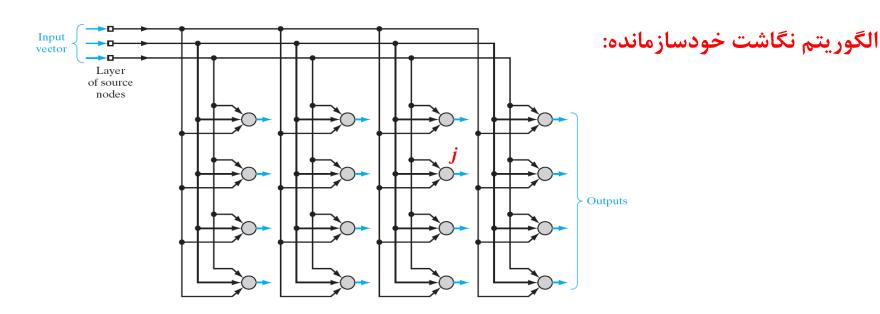

- ابتدا یکی از بردارهای ورودی را به شبکه اعمال کرده و سلولی که مناسب ترین پاسخ را تولید کند، پیدا می کنیم.

- برای این کار، مقدار ورودی خطی به سلولها را محاسبه کرده

$$v_j = \mathbf{w}_j^T \mathbf{x}, \quad j = 1, ..., N$$

و بزرگترین را انتخاب میکنیم.

- ابتدا یکی از بردارهای ورودی را به شبکه اعمال کرده و سلولی که مناسب ترین پاسخ را تولید کند، پیدا می کنیم.

- برای این کار، مقدار ورودی خطی به سلولها را محاسبه کرده

$$v_j = \mathbf{w}_j^T \mathbf{x}, \quad j = 1, ..., N$$

و بزرگترین را انتخاب میکنیم.

- به این ترتیب، محل تشکیل حباب فعال را یافته ایم.

الگوريتم نگاشت خودسازمانده:

– برای راحتی کار، بهتر است بردارهای وزن را نرمال کرد. در اینصورت، مناسب ترین سلول (\mathbf{x}) و بردار ورودی (\mathbf{x}) رسلول برنده) دارای کمترین فاصله (اقلیدسی) بین وزن آن سلول (\mathbf{w}_j) و بردار ورودی (\mathbf{x}) میباشد

- برای راحتی کار، بهتر است بردارهای وزن را نرمال کرد. در این صورت، مناسب ترین سلول (\mathbf{w}_i) و بردار ورودی (\mathbf{x}) رسلول برنده) دارای کمترین فاصله (اقلیدسی) بین وزن آن سلول (\mathbf{w}_i) و بردار ورودی (\mathbf{x}) میباشد
 - بنانچه اندیس مناسب ترین سلول را با $i\left(\mathbf{x}
 ight)$ نشان دهیم، در این صورت –

$$i(\mathbf{x}) = \min_{j} \|\mathbf{x} - \mathbf{w}_{j}\|, \quad j = 1, \dots, N$$

الگوريتم نگاشت خودسازمانده:

- برای راحتی کار، بهتر است بردارهای وزن را نرمال کرد. در این صورت، مناسب ترین سلول (\mathbf{x}) و بردار ورودی (\mathbf{x}) سلول برنده) دارای کمترین فاصله (اقلیدسی) بین وزن آن سلول (\mathbf{w}_j) و بردار ورودی (\mathbf{x}) میباشد
 - بنانچه اندیس مناسب ترین سلول را با $i\left(\mathbf{x}
 ight)$ نشان دهیم، در این صورت –

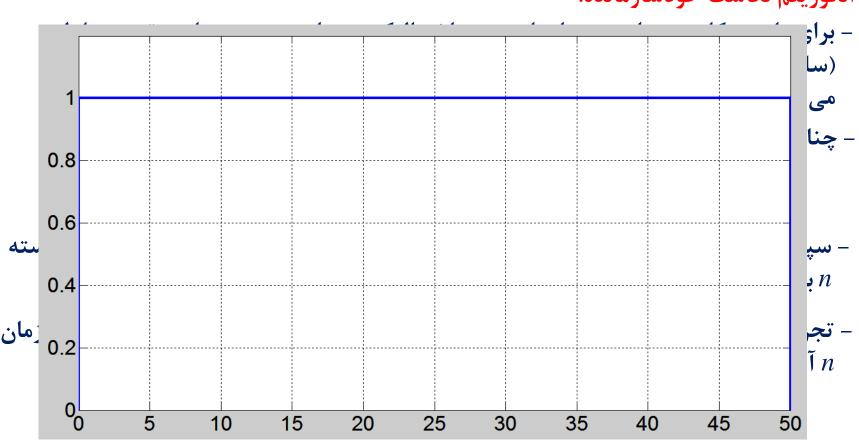
$$i(\mathbf{x}) = \min_{j} \|\mathbf{x} - \mathbf{w}_{j}\|, \quad j = 1,...,N$$

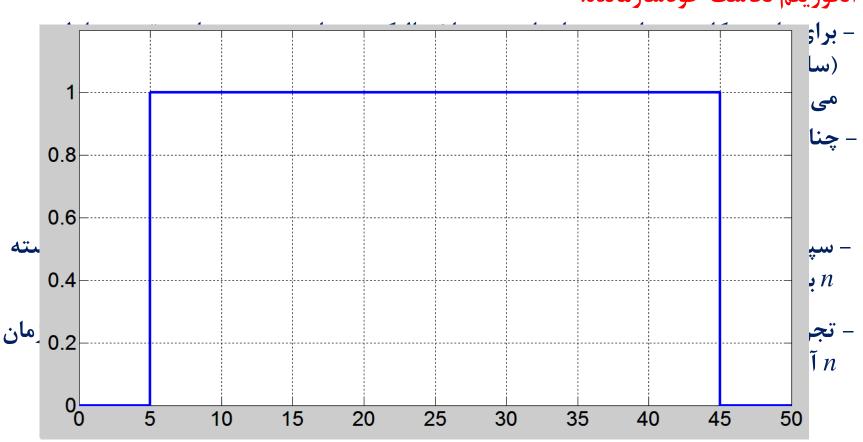
سپس باید محدوده همسایگی سلول برنده را انتخاب کنیم که می تواند تابعی از زمان گسسته $\Lambda_{i(\mathbf{x})}(n)$ باشد و آن را با $\Lambda_{i(\mathbf{x})}(n)$ نشان می دهیم (تابع همسایگی).

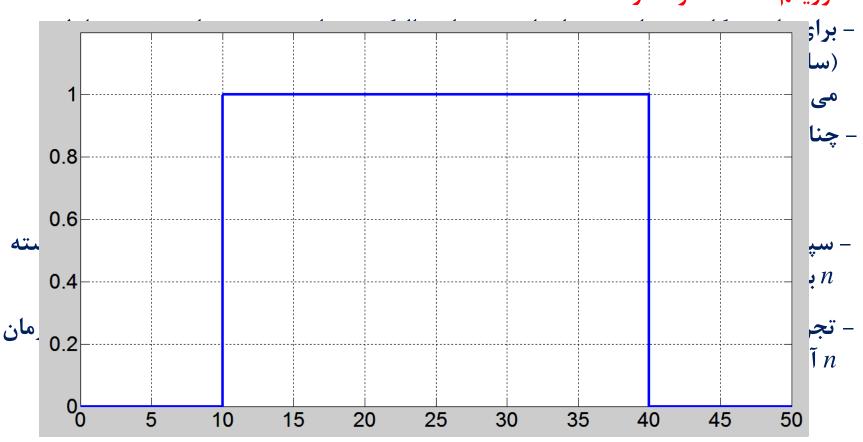
- برای راحتی کار، بهتر است بردارهای وزن را نرمال کرد. در این صورت، مناسب ترین سلول (\mathbf{x}) و بردار ورودی (\mathbf{x}) سلول برنده) دارای کمترین فاصله (اقلیدسی) بین وزن آن سلول (\mathbf{w}_j) و بردار ورودی (\mathbf{x}) میباشد
 - انتهان دهیم، در این صورت $i(\mathbf{x})$ انتان دهیم، در این صورت چنانچه اندیس مناسب ترین سلول را با

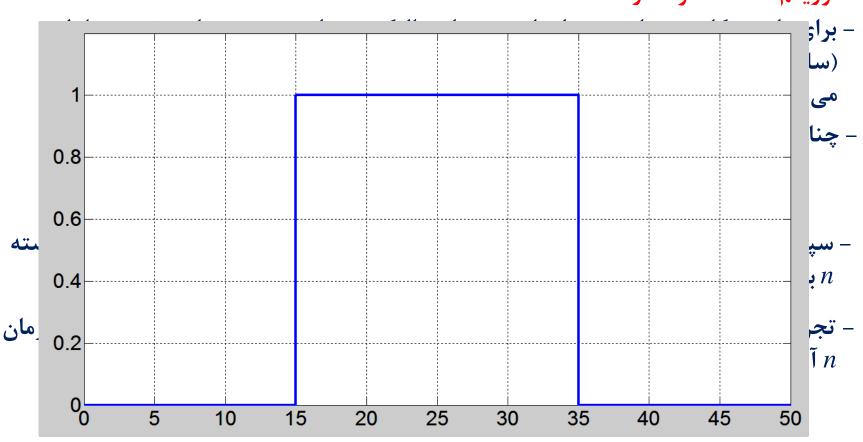
$$i(\mathbf{x}) = \min_{j} \|\mathbf{x} - \mathbf{w}_{j}\|, \quad j = 1,...,N$$

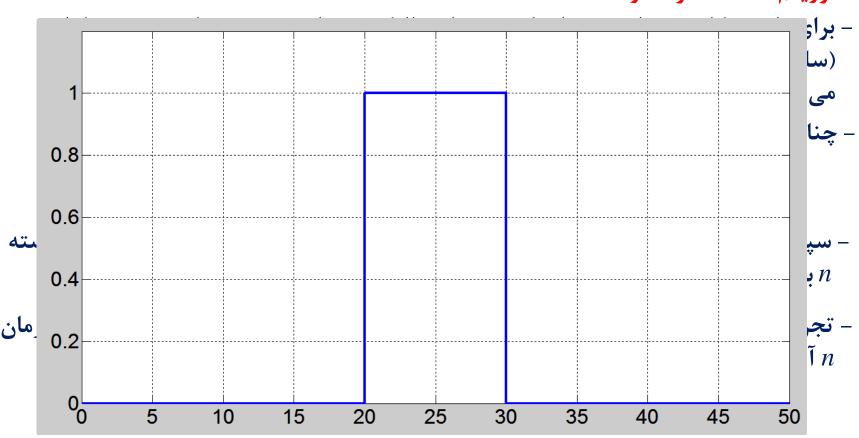
- سپس باید محدوده همسایگی سلول برنده را انتخاب کنیم که می تواند تابعی از زمان گسسته $\Lambda_{i(\mathbf{x})}(n)$ باشد و آن را با $\Lambda_{i(\mathbf{x})}(n)$ نشان می دهیم (تابع همسایگی).
- تجربه نشان داده است که بهتر است تابع همسایگی را ابتدا بزرگ انتخاب کرده و در طول زمان n آن را کوچک کنیم.

- برای راحتی کار، بهتر است بردارهای وزن را نرمال کرد. در این صورت، مناسب ترین سلول (\mathbf{w}_j) و بردار ورودی (\mathbf{x}) بین وزن آن سلول (\mathbf{w}_j) و بردار ورودی (\mathbf{x}) میباشد
 - بنانچه اندیس مناسب $i\left(\mathbf{x}
 ight)$ سلول را با $i\left(\mathbf{x}
 ight)$ نشاندهیم، در این-

$$i(\mathbf{x}) = \min_{j} \|\mathbf{x} - \mathbf{w}_{j}\|, \quad j = 1, \dots, N$$

- سپس باید محدوده همسایگی سلول برنده را انتخاب کنیم که می تواند تابعی از زمان گسسته n باشد و آن را با $\Lambda_{i(\mathbf{x})}(n)$ نشان می دهیم (تابع همسایگی).
- تجربه نشان داده است که بهتر است تابع همسایگی را ابتدا بزرگ انتخاب کرده و در طول زمان n آن را کوچک کنیم.

- برای راحتی کار، بهتر است بردارهای وزن را نرمال کرد. در این صورت، مناسب ترین سلول (\mathbf{w}_j) و بردار ورودی (\mathbf{x}) بین وزن آن سلول (\mathbf{w}_j) و بردار ورودی (\mathbf{x}) میباشد
 - بنانچه اندیس مناسب $i\left(\mathbf{x}
 ight)$ سلول را با $i\left(\mathbf{x}
 ight)$ نشاندهیم، در این-

$$i(\mathbf{x}) = \min_{j} \|\mathbf{x} - \mathbf{w}_{j}\|, \quad j = 1, \dots, N$$

- سپس باید محدوده همسایگی سلول برنده را انتخاب کنیم که می تواند تابعی از زمان گسسته $\Lambda_{i(\mathbf{x})}(n)$ باشد و آن را با $\Lambda_{i(\mathbf{x})}(n)$ نشان می دهیم (تابع همسایگی).
- تجربه نشان داده است که بهتر است تابع همسایگی را ابتدا بزرگ انتخاب کرده و در طول زمان n آن را کوچک کنیم.
 - بهعبارت دیگر، در ابتدا پسخوردهای جانبی مثبت (تحریککننده) را قوی انتخابکنیم و سپس پسخوردهای جانبی منفی (بازدارنده) را تقویتکنیم.

- برای راحتی کار، بهتر است بردارهای وزن را نرمال کرد. در این صورت، مناسب ترین سلول (\mathbf{x}) و بردار ورودی (\mathbf{x}) بین وزن آن سلول (\mathbf{w}_j) و بردار ورودی (\mathbf{x}) میباشد
 - بنانچه اندیس مناسب $i\left(\mathbf{x}
 ight)$ سلول را با $i\left(\mathbf{x}
 ight)$ نشاندهیم، در این-

$$i(\mathbf{x}) = \min_{j} \|\mathbf{x} - \mathbf{w}_{j}\|, \quad j = 1,...,N$$

- سپس باید محدوده همسایگی سلول برنده را انتخاب کنیم که می تواند تابعی از زمان گسسته $\Lambda_{i(\mathbf{x})}(n)$ باشد و آن را با $\Lambda_{i(\mathbf{x})}(n)$ نشان می دهیم (تابع همسایگی).
- تجربه نشان داده است که بهتر است تابع همسایگی را ابتدا بزرگ انتخاب کرده و در طول زمان n آن را کوچک کنیم.
 - بهعبارت دیگر، در ابتدا پسخوردهای جانبی مثبت (تحریککننده) را قوی انتخابکنیم و سپس پسخوردهای جانبی منفی (بازدارنده) را تقویتکنیم.
 - به این ترتیب، با استفاده از تابع همسایگی، همان عمل پسخوردهای جانبی را انجام دادهایم ولی با محاسبات ساده تر.

الگوريتم نگاشت خودسازمانده:

- بعد از این مراحل اولیه الگوریتم، باید رابطهای برای تنظیم وزنهای شبکه پیدا کرد.

- بعد از این مراحل اولیه الگوریتم، باید رابطهای برای تنظیم وزنهای شبکه پیدا کرد.
 - براى اين كار از فرم تغييريافته روش آموزش هِب استفاده مىكنيم:

$$\frac{d\mathbf{w}_j}{dt} = \eta \left[y_j \mathbf{x} - g(y_j) \mathbf{w}_j \right], \quad j = 1, ..., N$$

الگوريتم نگاشت خودسازمانده:

- بعد از این مراحل اولیه الگوریتم، باید رابطهای برای تنظیم وزنهای شبکه پیدا کرد.
 - برای این کار از فرم تغییریافته روش آموزش هِب استفاده می کنیم:

$$\frac{d\mathbf{w}_j}{dt} = \eta \left[y_j \mathbf{x} - g(y_j) \mathbf{w}_j \right], \quad j = 1, \dots, N$$

که در آن

$$y_j = \begin{cases} 1, & \text{neuron } j \text{ is active } (j \in \Lambda_{i(\mathbf{x})}) \\ 0, & \text{neuron } j \text{ is active } (j \not\in \Lambda_{i(\mathbf{x})}) \end{cases}$$

الگوريتم نگاشت خودسازمانده:

- بعد از این مراحل اولیه الگوریتم، باید رابطهای برای تنظیم وزنهای شبکه پیدا کرد.

- براى اين كار از فرم تغييريافته روش آموزش هِب استفاده مىكنيم:

$$\frac{d\mathbf{w}_j}{dt} = \eta \left[y_j \mathbf{x} - g(y_j) \mathbf{w}_j \right], \quad j = 1, \dots, N$$

که در آن

$$y_j = \begin{cases} 1, & \text{neuron } j \text{ is active } (j \in \Lambda_{i(\mathbf{x})}) \\ 0, & \text{neuron } j \text{ is active } (j \not \in \Lambda_{i(\mathbf{x})}) \end{cases}$$

برای سادگی کار می توان تابع غیر خطی $g(y_j)$ را برابر با $g(y_j)$ فرض کرد: $g(y_j) = y_j$

الگوريتم نگاشت خودسازمانده:

- بنابراین، تغییرات در وزنها

$$\frac{d\mathbf{w}_{j}}{dt} = \begin{cases} \eta\left(\mathbf{x} - \mathbf{w}_{j}\right), & j \in \Lambda_{i(\mathbf{x})} \\ 0, & j \notin \Lambda_{i(\mathbf{x})} \end{cases}$$

الگوريتم نگاشت خودسازمانده:

– بنابراین، تغییرات در وزنها

$$\frac{d\mathbf{w}_{j}}{dt} = \begin{cases} \eta\left(\mathbf{x} - \mathbf{w}_{j}\right), & j \in \Lambda_{i(\mathbf{x})} \\ 0, & j \notin \Lambda_{i(\mathbf{x})} \end{cases}$$

- در این صورت، معادله تنظیم وزنها برابر است با

$$\mathbf{w}_j(n+1) = \begin{cases} \mathbf{w}_j(n) + \eta(n) \big(\mathbf{x}(n) - \mathbf{w}_j(n) \big), & j \in \Lambda_{i(\mathbf{x})} \\ \mathbf{w}_j(n), & j \not \in \Lambda_{i(\mathbf{x})} \end{cases}$$

الگوريتم نگاشت خودسازمانده:

– بنابراین، تغییرات در وزنها

$$\frac{d\mathbf{w}_{j}}{dt} = \begin{cases} \eta(\mathbf{x} - \mathbf{w}_{j}), & j \in \Lambda_{i(\mathbf{x})} \\ 0, & j \notin \Lambda_{i(\mathbf{x})} \end{cases}$$

- در این صورت، معادله تنظیم وزنها برابر است با

$$\mathbf{w}_{j}(n+1) = \begin{cases} \mathbf{w}_{j}(n) + \eta(n) (\mathbf{x}(n) - \mathbf{w}_{j}(n)), & j \in \Lambda_{i(\mathbf{x})} \\ \mathbf{w}_{j}(n), & j \notin \Lambda_{i(\mathbf{x})} \end{cases}$$

به این ترتیب، تمام وزنهای \mathbf{w}_j در محدوده همسایگی $\Lambda_{i(\mathbf{x})}(n)$ سعی در نزدیکشدن به بردار ورودی \mathbf{x} را دارند.

الگوريتم نگاشت خودسازمانده:

- بنابراین، تغییرات در وزنها

$$\frac{d\mathbf{w}_{j}}{dt} = \begin{cases} \eta\left(\mathbf{x} - \mathbf{w}_{j}\right), & j \in \Lambda_{i(\mathbf{x})} \\ 0, & j \notin \Lambda_{i(\mathbf{x})} \end{cases}$$

- در این صورت، معادله تنظیم وزنها برابر است با

$$\mathbf{w}_{j}(n+1) = \begin{cases} \mathbf{w}_{j}(n) + \eta(n) (\mathbf{x}(n) - \mathbf{w}_{j}(n)), & j \in \Lambda_{i(\mathbf{x})} \\ \mathbf{w}_{j}(n), & j \notin \Lambda_{i(\mathbf{x})} \end{cases}$$

- به این ترتیب، تمام وزنهای \mathbf{w}_j در محدوده همسایگی $\Lambda_{i(\mathbf{x})}(n)$ سعی در نزدیکشدن به بردار ورودی \mathbf{x} را دارند.
 - به عبارت دیگر، سلولهای مجاور سعی در داشتن بردار وزنهای مشابه را دارند.

جمع بندى الگوريتم SOM:

جمع بندى الگوريتم SOM:

ا – انتخاب اعداد اتفاقی و کوچک برای مقادیر اولیه وزنها $\mathbf{w}_j(0)$. تنها محدودیت در این جا ساد. $\mathbf{w}_j(0)$ برای $\mathbf{w}_j(0)$ برای $\mathbf{w}_j(0)$ تعداد سلولهای شبکه) متفاوت باشد.

جمع بندى الگوريتم SOM:

ا- انتخاب اعداد اتفاقی و کوچک برای مقادیر اولیه وزنها $\mathbf{w}_j(0)$. تنها محدودیت در این جا $\mathbf{w}_j(0)$ برای $\mathbf{w}_j(0)$ برای $\mathbf{w}_j(0)$ تعداد سلولهای شبکه) متفاوت باشد.

۲- انتخاب یک نمونه x از بردارهای ورودی بهطور اتفاقی.

جمع بندى الگوريتم SOM:

ا – انتخاب اعداد اتفاقی و کوچک برای مقادیر اولیه وزنها $\mathbf{w}_j(0)$. تنها محدودیت در این جا این است که مقادیر $\mathbf{w}_j(0)$ برای $\mathbf{w}_j(0)$ برای $j=1,\ldots,N$ تعداد سلولهای شبکه) متفاوت باشد.

۲- انتخاب یک نمونه x از بردارهای ورودی بهطور اتفاقی.

یافتن مناسب ترین سلول $i(\mathbf{x})$ در زمان n با استفاده از $-\mathbf{x}$

$$i(\mathbf{x}) = \underset{j}{\operatorname{arg\,min}} \|\mathbf{x}(n) - \mathbf{w}_j(n)\|, \quad j = 1, ..., N$$

جمع بندى الگوريتم SOM:

ا – انتخاب اعداد اتفاقی و کوچک برای مقادیر اولیه وزنها $\mathbf{w}_j(0)$. تنها محدودیت در این جا این است که مقادیر $\mathbf{w}_j(0)$ برای $\mathbf{w}_j(0)$ برای $j=1,\ldots,N$ تعداد سلولهای شبکه) متفاوت باشد.

۲- انتخاب یک نمونه x از بردارهای ورودی بهطور اتفاقی.

یافتن مناسب ترین سلول $i(\mathbf{x})$ در زمان n با استفاده از $-\mathbf{x}$

$$i(\mathbf{x}) = \underset{j}{\operatorname{arg\,min}} \|\mathbf{x}(n) - \mathbf{w}_j(n)\|, \quad j = 1, ..., N$$

 $\Lambda_{i(\mathbf{x})}(n)$ و تعیین تابع همسایگی

جمع بندى الگوريتم SOM:

ا – انتخاب اعداد اتفاقی و کوچک برای مقادیر اولیه وزنها $\mathbf{w}_j(0)$. تنها محدودیت در این جا $\mathbf{w}_j(0)$ برای $\mathbf{w}_j(0)$ برای $\mathbf{w}_j(0)$ تعداد سلولهای شبکه) متفاوت باشد.

۲- انتخاب یک نمونه x از بردارهای ورودی بهطور اتفاقی.

از ستفاده از n با استفاده از $i(\mathbf{x})$ در زمان n با استفاده از $-\mathbf{x}$

$$i(\mathbf{x}) = \underset{j}{\operatorname{arg\,min}} \|\mathbf{x}(n) - \mathbf{w}_j(n)\|, \quad j = 1, \dots, N$$

 $\Lambda_{i(\mathbf{x})}(n)$ و تعیین تابع همسایگی

۴- تنطیم وزن تمام سلولها برطبق

$$\mathbf{w}_j(n+1) = \left\{ \begin{aligned} \mathbf{w}_j(n) + \eta(n) \big(\mathbf{x}(n) - \mathbf{w}_j(n) \big), & \quad j \in \Lambda_{i(\mathbf{x})} \\ \mathbf{w}_j(n), & \quad j \not \in \Lambda_{i(\mathbf{x})} \end{aligned} \right.$$

جمع بندى الگوريتم SOM:

ا – انتخاب اعداد اتفاقی و کوچک برای مقادیر اولیه وزنها $\mathbf{w}_j(0)$. تنها محدودیت در این جا سادی این است که مقادیر $\mathbf{w}_j(0)$ برای $\mathbf{w}_j(0)$ برای $\mathbf{w}_j(0)$ تعداد سلولهای شبکه) متفاوت باشد.

۲- انتخاب یک نمونه x از بردارهای ورودی بهطور اتفاقی.

یافتن مناسب ترین سلول $i(\mathbf{x})$ در زمان n با استفاده از $-\mathbf{x}$

$$i(\mathbf{x}) = \underset{j}{\operatorname{arg\,min}} \|\mathbf{x}(n) - \mathbf{w}_j(n)\|, \quad j = 1, \dots, N$$

 $\Lambda_{i(\mathbf{x})}(n)$ و تعیین تابع همسایگی

۴- تنطیم وزن تمام سلولها برطبق

$$\mathbf{w}_j(n+1) = \left\{ \begin{aligned} \mathbf{w}_j(n) + \eta(n) \big(\, \mathbf{x}(n) - \, \mathbf{w}_j(n) \big), & \quad j \in \Lambda_{i(\mathbf{x})} \\ \mathbf{w}_j(n), & \quad j \not \in \Lambda_{i(\mathbf{x})} \end{aligned} \right.$$

برای گرفتن نتایج مناسب، باید ضریب آموزش $\eta(n)$ و تابع همسایگی $\Lambda_{i(\mathbf{x})}(n)$ را در طول آموزش شبکه تغییرداد.

جمع بندى الگوريتم SOM:

ا – انتخاب اعداد اتفاقی و کوچک برای مقادیر اولیه وزنها $\mathbf{w}_j(0)$. تنها محدودیت در این جا سادی این است که مقادیر $\mathbf{w}_j(0)$ برای $\mathbf{w}_j(0)$ برای $\mathbf{w}_j(0)$ تعداد سلولهای شبکه) متفاوت باشد.

۲- انتخاب یک نمونه x از بردارهای ورودی بهطور اتفاقی.

از ستفاده از n با استفاده از $i(\mathbf{x})$ در زمان n با استفاده از –۳

$$i(\mathbf{x}) = \underset{j}{\operatorname{arg\,min}} \|\mathbf{x}(n) - \mathbf{w}_{j}(n)\|, \quad j = 1, ..., N$$

 $\Lambda_{i(\mathbf{x})}(n)$ و تعیین تابع همسایگی

۴- تنطیم وزن تمام سلولها برطبق

$$\mathbf{w}_j(n+1) = \left\{ \begin{aligned} \mathbf{w}_j(n) + \eta(n) \big(\, \mathbf{x}(n) - \, \mathbf{w}_j(n) \big), & \quad j \in \Lambda_{i(\mathbf{x})} \\ \mathbf{w}_j(n), & \quad j \not \in \Lambda_{i(\mathbf{x})} \end{aligned} \right.$$

برای گرفتن نتایج مناسب، باید ضریب آموزش $\eta(n)$ و تابع همسایگی $\Lambda_{i(\mathbf{x})}(n)$ را در طول آموزش شبکه تغییرداد.

۵- گامهای ۲ تا ۴ را تکرار کرده تا تغییر محسوسی در نگاشت ویژگیها حاصل نشود.

انتخاب پارامترهای ضریب آموزش و تابع همسایگی:

انتخاب پارامترهای ضریب آموزش و تابع همسایگی:

- این پارامترها را می توان در دو فاز زیر تنظیم کرد:

انتخاب پارامترهای ضریب آموزش و تابع همسایگی:

- این پارامترها را می توان در دو فاز زیر تنظیم کرد:

۱- فاز مرتبشدن (Ordering Phase):

انتخاب پارامترهای ضریب آموزش و تابع همسایگی:

- این پارامترها را می توان در دو فاز زیر تنظیم کرد:

۱ – فاز مرتبشدن (Ordering Phase):

که در آن، مراکز و حدود تقریبی حبابهای فعال تعیین میشود.

انتخاب پارامترهای ضریب آموزش و تابع همسایگی:

- این پارامترها را می توان در دو فاز زیر تنظیم کرد:
 - ۱ فاز مرتبشدن (Ordering Phase):
- که در آن، مراکز و حدود تقریبی حبابهای فعال تعیین میشود.
 - ۲- فاز همگراشدن (Convergence Phase):

انتخاب پارامترهای ضریب آموزش و تابع همسایگی:

- این پارامترها را می توان در دو فاز زیر تنظیم کرد:
 - ۱ فاز مرتبشدن (Ordering Phase):
- که در آن، مراکز و حدود تقریبی حبابهای فعال تعیین میشود.
 - ۲- فاز همگراشدن (Convergence Phase):

که در آن، ضمن همگراشدن وزنها، تنظیم دقیق محدوده هر حباب فعال تعیین میشود.

انتخاب پارامترهای ضریب آموزش و تابع همسایگی:

- این پارامترها را می توان در دو فاز زیر تنظیم کرد:
 - ۱ فاز مرتبشدن (Ordering Phase):
- که در آن، مراکز و حدود تقریبی حبابهای فعال تعیین میشود.
 - ۲- فاز همگراشدن (Convergence Phase):

که در آن، ضمن همگراشدن وزنها، تنظیم دقیق محدوده هر حباب فعال تعیین میشود.

 $\eta(n)$ ضریب آموزش –a

انتخاب پارامترهای ضریب آموزش و تابع همسایگی:

- این پارامترها را می توان در دو فاز زیر تنظیم کرد:
 - ۱ فاز مرتبشدن (Ordering Phase):
- که در آن، مراکز و حدود تقریبی حبابهای فعال تعیین میشود.
 - ۲- فاز همگراشدن (Convergence Phase):

که در آن، ضمن همگراشدن وزنها، تنظیم دقیق محدوده هر حباب فعال تعیین میشود.

 $\eta(n)$ ضریب آموزش –a

ا – فاز مرتبشدن: که در آن، برای مدتی (مثلا ۱۰۰۰ بار) $\eta(n)=1$. و سپس، به طور آهسته کاهش یافته (به صورت خطی، نمایی یا به نسبت وارون n) و در نهایت ثابت نگه داشته می شود (مثلا حدود n) یا بیشتر).

انتخاب پارامترهای ضریب آموزش و تابع همسایگی:

- این پارامترها را می توان در دو فاز زیر تنظیم کرد:
 - ۱- فاز مرتبشدن (Ordering Phase):
- که در آن، مراکز و حدود تقریبی حبابهای فعال تعیین میشود.
 - ۲- فاز همگراشدن (Convergence Phase):

که در آن، ضمن همگراشدن وزنها، تنظیم دقیق محدوده هر حباب فعال تعیین میشود.

$\eta(n)$ ضریب آموزش –a

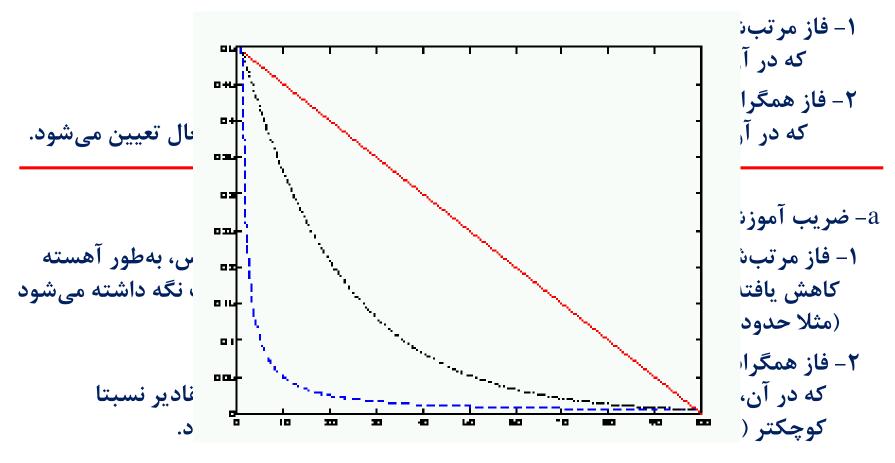
ا – فاز مرتبشدن: که در آن، برای مدتی (مثلا ۱۰۰۰ بار) $\eta(n)=1$. و سپس، به طور آهسته کاهش یافته (به صورت خطی، نمایی یا به نسبت وارون n) و در نهایت ثابت نگه داشته می شود (مثلا حدود t_1 , یا بیشتر).

۲- فاز همگراشدن:

که در آن، برای مدتی نسبتا طولانی (چندین هزار بار) مقدار $\eta(n)$ به مقادیر نسبتا کوچکتر (مثلا \cdot_{l} ۰ یا کمتر) کاهشیافته تا همگرایی در شبکه حاصل شود.

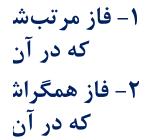
انتخاب پارامترهای ضریب آموزش و تابع همسایگی:

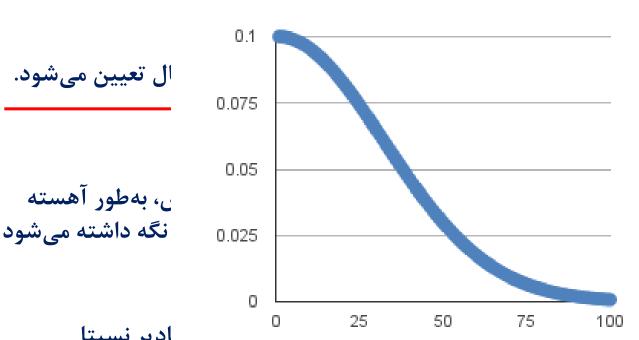
- این پارامترها را می توان در دو فاز زیر تنظیم کرد:

انتخاب پارامترهای ضریب آموزش و تابع همسایگی:

- این پارامترها را می توان در دو فاز زیر تنظیم کرد:

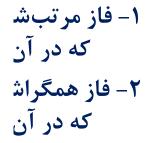
a ضریب آموزش ۱- فاز مرتبش كاهش يافته (مثلا حدود ا ٢- فاز همگراش که در آن، ب

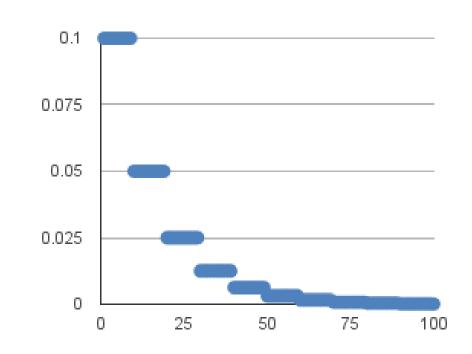
کوچکتر (م

ادير نسبتا

انتخاب پارامترهای ضریب آموزش و تابع همسایگی:

- این پارامترها را می توان در دو فاز زیر تنظیم کرد:

ی، بهطور آهسته نگه داشته میشود

ال تعيين ميشود.

ادير نسبتا

.

a ضریب آموزش ۱- فاز مرتبش کاهش یافته (مثلا حدود ۱ عاز همگراش که در آن، ب

کوچکتر (م

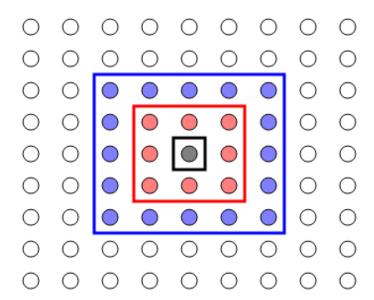
انتخاب پارامترهای ضریب آموزش و تابع همسایگی:

 $\Lambda_{i(\mathbf{x})}(n)$ تابع همسایگی -b

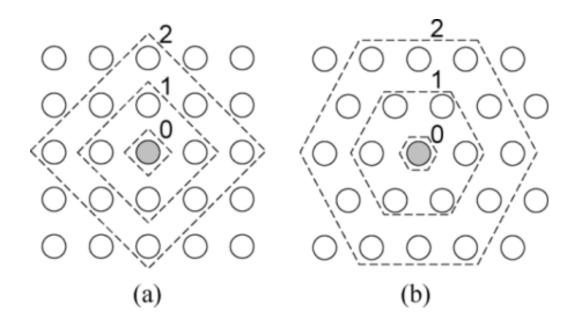
انتخاب پارامترهای ضریب آموزش و تابع همسایگی:

$$\Lambda_{i(\mathbf{x})}(n)$$
 تابع همسایگی -b

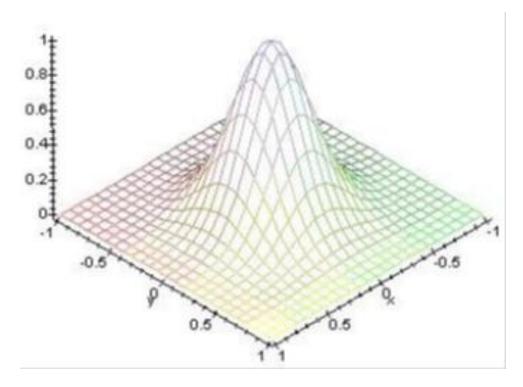
- معمولا این محدوده بهصورت مربعی درنظر گرفته میشود.

- $\Lambda_{i(\mathbf{x})}(n)$ تابع همسایگی -b
- معمولا این محدوده بهصورت مربعی درنظر گرفته میشود.
 - ولی می توان سایر فرمها نیز مانند لوزی و شش ضلعی

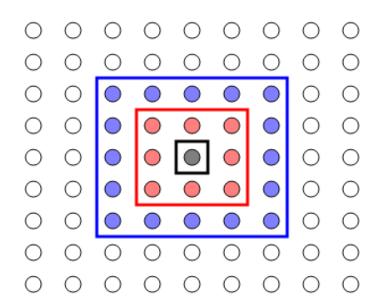
- $\Lambda_{i(\mathbf{x})}(n)$ تابع همسایگی -b
- معمولا این محدوده بهصورت مربعی درنظر گرفته میشود.
 - ولی می توان سایر فرمها نیز مانند لوزی و شش ضلعی

انتخاب پارامترهای ضریب آموزش و تابع همسایگی:

 $\Lambda_{i(\mathbf{x})}(n)$ تابع همسایگی -b

- در حالت مربعی،

$$\Lambda_{i(\mathbf{x})}(n)$$
 تابع همسایگی -b

$$\Lambda_{i(\mathbf{x})}(n)$$
 تابع همسایگی $-\mathbf{b}$

در حالت مربعی،
$$\Lambda_i(n)=0$$
 در حالت مربعی، $\Lambda_i(n)=0$ در حالت مربعی، $\Lambda_i(n)=0$ در $\Lambda_i(n)=0$ در کالت مربعی فقط سلول برنده و $\Lambda_i(n)=1$ ناطراف آن

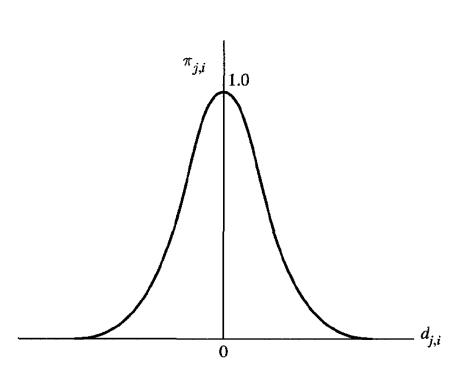
$$\Lambda_{i(\mathbf{x})}(n)$$
 تابع همسایگی -b

در حالت مربعی،
$$\Lambda_i(n)=0$$
 $\Lambda_i(n)=0$ $\Lambda_i(n)=0$ $\Lambda_i(n)=0$ $\Lambda_i(n)=1$ $\Lambda_i(n)=1$ $\Lambda_i(n)=1$ $\Lambda_i(n)=2$ $\Lambda_i(n)=2$

انتخاب پارامترهای ضریب آموزش و تابع همسایگی:

- در حالت گوسی،

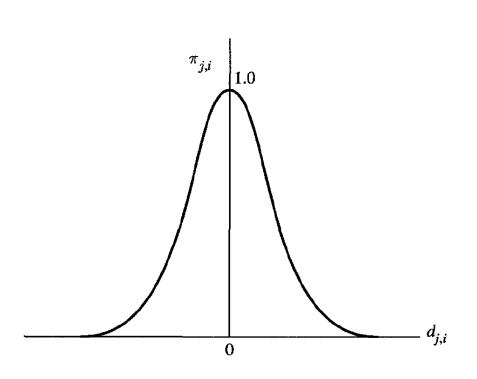
انتخاب پارامترهای ضریب آموزش و تابع همسایگی:

$$\Lambda_{i(\mathbf{x})}(n)$$
 تابع همسایگی -b

- در حالت گوسی،

$$\pi_{j,i} = \exp\left(-\frac{d_{j,i}^2}{2\sigma^2}\right)$$

i فاصله سلول j از سلول برنده $d_{j,i}$

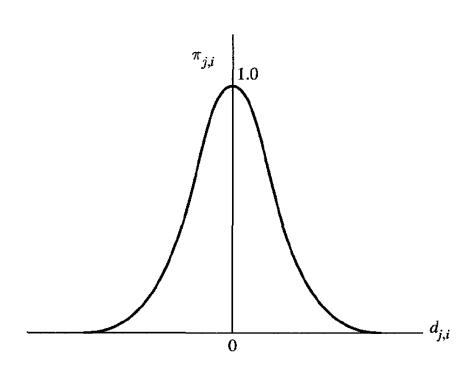
انتخاب پارامترهای ضریب آموزش و تابع همسایگی:

$$\Lambda_{i(\mathbf{x})}(n)$$
 تابع همسایگی -b

- در حالت گوسی،

$$\pi_{j,i} = \exp\left(-\frac{d_{j,i}^2}{2\sigma^2}\right)$$

i فاصله سلول j از سلول برنده $d_{j,i}$

- به عنوان مثال، می توان پهنای این تابع (عرض همسایگی) را در فاز مرتبشدن به صورت زیر تغییر داد:

$$\sigma(n) = \sigma_0 \exp(-n/\tau)^2$$

انتخاب پارامترهای ضریب آموزش و تابع همسایگی:

$$\Lambda_{i(\mathbf{x})}(n)$$
 تابع همسایگی -b

- که در این صورت، تنظیم وزنها در الگوریتم SOM به صورت زیر انجام می گیرد:

$$\mathbf{w}_{j}(n+1) = \mathbf{w}_{j}(n) + \eta(n) \, \pi_{j,i(\mathbf{x})}(n) \big(\mathbf{x}(n) - \mathbf{w}_{j}(n) \big)$$

انتخاب پارامترهای ضریب آموزش و تابع همسایگی:

$$\Lambda_{i(\mathbf{x})}(n)$$
 تابع همسایگی -b

- که در این صورت، تنظیم وزنها در الگوریتم SOM به صورت زیر انجام می گیرد:

$$\mathbf{w}_{j}(n+1) = \mathbf{w}_{j}(n) + \eta(n) \, \pi_{j,i(\mathbf{x})}(n) \big(\mathbf{x}(n) - \mathbf{w}_{j}(n) \big)$$

انتخاب پارامترهای ضریب آموزش و تابع همسایگی:

$$\Lambda_{i(\mathbf{x})}(n)$$
 تابع همسایگی $-\mathbf{b}$

- که در این صورت، تنظیم وزنها در الگوریتم SOM به صورت زیر انجام می گیرد:

$$\mathbf{w}_j(n+1) = \mathbf{w}_j(n) + \eta(n) \; \pi_{j,i(\mathbf{x})}(n) \big(\mathbf{x}(n) - \mathbf{w}_j(n) \big)$$

- در فاز همگراشدن، باید برای مدت نسبتا طولانی، ضریب آموزش و پهنای تابع همسایگی را تقریبا ثابت نگهداشت.

- $\Lambda_{i(\mathbf{x})}(n)$ تابع همسایگی $-\mathbf{b}$
- که در این صورت، تنظیم وزنها در الگوریتم SOM به صورت زیر انجام می گیرد:

$$\mathbf{w}_{j}(n+1) = \mathbf{w}_{j}(n) + \eta(n) \, \pi_{j,i(\mathbf{x})}(n) \left(\mathbf{x}(n) - \mathbf{w}_{j}(n)\right)$$

- در فاز همگراشدن، باید برای مدت نسبتا طولانی، ضریب آموزش و پهنای تابع همسایگی را تقریبا ثابت نگهداشت.
 - با انتخاب مناسب مقدار اولیه و تغییر مناسب ضریب آموزش و پهنای تابع همسایگی، می توان اطمینان حاصل کرد که هیچ سلولی در شبکه بیهوده نخواهدبود.

انتخاب پارامترهای ضریب آموزش و تابع همسایگی:

 $\Lambda_{i(\mathbf{x})}(n)$ تابع همسایگی $-\mathbf{b}$

- که در این صورت، تنظیم وزنها در الگوریتم SOM به صورت زیر انجام می گیرد:

$$\mathbf{w}_{j}(n+1) = \mathbf{w}_{j}(n) + \eta(n) \, \pi_{j,i(\mathbf{x})}(n) \left(\mathbf{x}(n) - \mathbf{w}_{j}(n)\right)$$

- در فاز همگراشدن، باید برای مدت نسبتا طولانی، ضریب آموزش و پهنای تابع همسایگی را تقریبا ثابت نگهداشت.
 - با انتخاب مناسب مقدار اولیه و تغییر مناسب ضریب آموزش و پهنای تابع همسایگی، می توان اطمینان حاصل کرد که هیچ سلولی در شبکه بیهوده نخواهدبود.

نکته قابل توجه در الگوریتم SOM: آموزش اضافی در این الگوریتم، هیچ مشکلی بهوجود نمی آورد (برخلاف مثلا الگوریتم پس-انتشار خطا در MLP)

